

Para-Kovács, a fenomén

2013 augusztus 26. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Egy paranormális (azaz az ép elméj?nek látszó, azért ne nem feltétlenül százas) szerz? hosszabb cikket írt az amerikai szerveren tanyázó Amerikai Magyar Népszavába.

Az Amerikai Magyar Népszava, ez az egykor jobb napokat látott lap, mely egykor a kivándorolt magyar

munkásságot szolgálta, majd utóbb, kézen-közön, nem tudni, kinek a pénzén internetes portállá alakult, páratlan jelenség a másfél századra visszatekint? magyar sajtótörténetben. Ismeretes, hogy ebben el?fordultak széls?jobboldali és széls?baloldali, kritikus és apologetikus, normális hangvétel? és alpári stílusban pocskondiázó, Magyarországon és emigrációban szerkesztett, újonnan gründolt és évszázados múltra visszatekint? újságok. A Bartus László szerkesztésében megjelen? internetes portál azonban mindez egyszerre, s ett?l az embernek néha az az érzése támad, hogy a Lipótmezei Hírlap legfrissebb számát olvassa. Pedig az egykor szebb napokat látott OPNI-t (Országos Pszichiátriai és Neurológiai Intézet) már vagy hat éve felszámolták, óriási épülete üresen áll a H?vösvölgyben. Vagyis ott az ápoltak semmiképp sem szerkeszthetnek újságot, legföljebb az árnyaik. Mondjuk olyat, mint az Amerikai Magyar Népszava.

Amerikai Népszava
New York Alapítva 1891-ben

Egy paranormális (azaz az ép elméj?nek látszó, azért ne nem feltétlenül százas) szerz? hosszabb cikket írt az amerikai szerveren tanyázó, de itthoni gárdával dolgozó Amerikai Magyar Népszava augusztus 13-i számába, A velünk él? pszichopaták címmel. Aki ezt elkövette, nem más, mint ballib körökben kedvelt publicista, Para-Kovács Imre. ? a cikke mellett közölt fotója alapján minden további nélkül elmenne futóbolondnak – persze, egy képb?l azért ne vonjunk le messzemen? következtetéseket. Hiszen lehet, hogy amikor készült, épp ittas állapotban volt, de csak átmenetileg borult el az agya, mert egyébként, ha kijózanodik, úgy vág az esze, mint a penge.

Bár annak alapján, amit összehord, komoly kétségeim vannak, hogy a kolléga képes-e valaha is visszanyerni az ítél?képességét. Foglaljuk össze tömören Para-Kovács mondanivalóját, amit minden bizonyíték vagy koherens érvelés nélkül zúdít az olvasóra. Arról van szó, hogy a jeles publicista szerint Fidesz-KDNP vezet? politikusai, élükön Orbán Viktorral és Lázár Jánossal *a)* mérhetetlenül korruptak, nyilvánvalóan lopnak, gátlástalanul fosztogatják a magyar költségvetés EU forrásait. Hozzájuk képest a nagy angol vonatrablás tettesei amat?r kezd?k. *b)* az internet és a szabad tájékoztatás betiltására készülnek, és evégb?l gondosan tanulmányozzák Kína és Szaud-Arábia példáját *c)* Minden el?készületet megtették arra, hogy 2014-ben elcsalják a választásokat, máris, jó el?re, g?zer?vel hamisítják a szavazatokat *d)* egyébként is közveszélyes ?rültek, gyakorló pszichopaták, primitívek és paranoiások.

Eddig a rögeszmékre épül?, a fixa ideákat nagy ívben, lendületesen kifejt? elemzés. Benne logikai összefüggéseket, premisszákat és konklúziót senki ne keressen. Tertullianus után: *Credo, quia absurdum,* azaz hiszem, mert képtelenség. Ehhez képest egy átlagos, szorongásos kényszerképzet kifejezetten üdít?, szórakoztató stílusban el?adott magánszámnak t?nik, melyet akár a Dumaszínházban is el?adhatnak, a közönség szórakoztatására. De mennyire lehet komolyan venni ezt a zagyvaságot, ha valóban egy örült, s nem egy magát ?rültnek játszó személy traktálja vele a publikumot? S egy, a nyilvánosságnak szánt publicisztikai írás miként fejez?dhet be azzal a felszólítással, hogy „Fusson, ki merre lát”? Merthogy e pánikkelt? szavakkal zárul Para-Kovács szómenése. Persze, nem világos, hogy ha valóban menekülni kell – *Sauve, qui peut!,* azaz mindenki mentse a b?rét, ahogy a francia mondja -, merre fussunk? Ki, Amerikába? Vagy vissza, Európába? Esetleg körbe, körbe, mint a kerge birka? És hol van közben az apokalipszissel rémisztget?, természetfeletti képességekkel megáldott, ihletett parafenomén: netán a repül?gépen, az óceán felett?

Az egész, újságírásnak álcázott ámokfutás, melyet Para-Kovács Imre m?vel, felt?n?en hasonlít Karinthy Frigyes: Tekn?sbéka, vagy ki az ?rült a csárdában? cím? emlékezetes jelenetére. Ebben egy tébolydai ápolt tekn?sbékának képzeli magát, s eközben az a f?eszméje, hogy ? Mózes, a világ megváltója, aki az emberek fejéb?l kiszedi a bogarakat – néha mint hangyász, néha mint tekn?sbéka. De az új ápoló, aki csak az orvos beszámolója alapján ismeri a beteget, az elmegyógyintézet látogatóját teszi ártalmatlanná a kényszerzubbonnyal, abban a hiszemben, hogy ? tekn?sbéka.

Pedig közben maga az ?rült, aki felvette az ápoló köpenyét… és így tovább. Ebben a z?rzavarban az olvasó menthetetlenül összezavarodik, hiszen parafenoménnak, természetfölötti képességekkel megáldott médiumnak kell lennie annak, aki kiismeri magát.

Vagy Para-Kovács Imrének, aki miután pontot tesz a mostanra teljességgel megzakkant, a hazai valóságtól elszakadt Amerikai Magyar Népszava számára írt cikke végére, tényleg „fut, amerre lát”. És közben, ismét csak Karinthyt idézve, azt kiabálja: „Fogjanak meg, fogjanak meg!” (Megfogják.)
Pelle János - gondola.hu

Ajánló